

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 32/05-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Gejzu Steinhübela, Z., v ktorej namietal porušenie čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 1, čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 26 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1, čl. 2 ods. 3, čl. 4 ods. 1 a 2, čl. 8 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 17 ods. 1 až 4 Listiny základných práv a slobôd viacerými inštitúciami, štátnymi a inými orgánmi Slovenskej republiky tým, že uvedené subjekty zakazujú pri vstupe do daného objektu širokej verejnosti používanie mobilných telefónov, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Gejzu Steinhübela **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. novembra 2004 doručená sťažnosť Gejzu Steinhübela, Z. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie čl. 2 ods. 3, čl. 13 ods. 1 a 2, čl. 12 ods. 1, čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 2 a čl. 26 ods. 1 až 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1, čl. 2 ods. 3, čl. 4 ods. 1

a 2, čl. 8 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 17 ods. 1 až 4 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) viacerými inštitúciami, štátnymi a inými orgánmi Slovenskej republiky tým, že uvedené subjekty zakazujú pri vstupe do daného objektu širokej verejnosti používanie mobilných telefónov.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že niektoré banky, obchodné prevádzky, poisťovne, úrady, čerpace stanice, prostriedky hromadnej dopravy „... a ďalšie,“ sa dopúšťajú špecifického obmedzovania osobnej slobody tým, že v priestoroch určených pre širokú verejnosť zakazujú pri vstupe do objektu svojim klientom, stránkam či návštevmám slobodne komunikovať, čím porušujú viaceré články ústavy a listiny. Preto žiada ústavný súd „... o vykonanie všetkých nevyhnutných opatrení smerujúcich k nastoleniu právneho stavu v Slovenskej republike ohľadom danej veci tak, aby boli tieto protiprávne, diskriminačné zákazy (tabuľky, nápisy, nálepky, vývesky) z inštitúcií odstránené“.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2, ako aj v § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom, kedy a akým konaním k porušeniu práv sťažovateľa došlo, a chýbali dôkazy vzťahujúce sa na sťažovateľom namietané porušenie práva.

Ústavný súd listom z 15. decembra 2004 upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že jeho sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľ bol vyzvaný, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ uvedenú výzvu prevzal 23. decembra 2004, pričom však svoju sťažnosť nedoplnil ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom v takom rozsahu, aby ústavný súd mohol posúdiť jeho žiadosť

o ustanovenie právneho zástupcu. V prípade, ak sťažovateľ „... *nenašiel žiadneho advokáta, ktorý by bol schopný, resp. ochotný zastupovať ma ...*“ v konaní pred ústavným súdom, mal možnosť podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov obrátiť sa na Slovenskú advokátsku komoru so žiadosťou o vhodného advokáta.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca. V zmysle § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2, ako aj v § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 15. decembra 2004 a doručenej mu 23. decembra 2004 nedostatky svojej sťažnosti neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2005